

บรรณานุกรม

- Chung, T.M. & Nation, P. (2003). *Technical vocabulary in specialised texts*.
- Edgar Faure. (1972). *Learning to Be the World of Education Today and Tomorrow*. Paris: Unesco.
- Ehrman, M. O. (1990). Adult language learning styles and strategies in an intensive training setting. *The Modern Language Journal*, 311-327.
- Gerrig, R.J. and Zimbrado, P.G. (2010). *Psychology and Life*. Boston: Pearson.
- Knowles, M. (1975). *Self-directed learning: a guide for learners and teachers*. New Jersey: Cambridge Adult Education.
- Overbaugh, R. & Cherry, G. (2010). *An overview of Jerome Bruner his theory of constructivism*.
- Peterson, R. (1979). *Lifelong learning in America*. San Francisco: Jossey-Bass.
- R.H. Dave. (1973). *Lifelong education and school curriculum*. Unesco Institute for education.
- Richard, V. (2007). Self-directed learning revisited: a process perspective. *International Journal of Seld-Directed Learning*, 4, 53-64.
- Skager and Dave. (1977). *Curriculum Evaluation for Lifelong Education*. Unesco: Institute for Education Programmed Press.
- Sorenson, B. (n.d.). *Jerome Bruner and his influence on Education*.
www.foliolive.com/user/bj/bjs33/theoryist.pdf.
- Tomic. W. & Kingma, J. (1996). Three theories of cognitive representation and criteria for evaluating training effects. *Education Practce and Theory*, 15-35.
- UNESCO. (1982). *Bulletin of Education in Asia and Pacific: Review, Reports and Notes*. Paris: Unesco.
- Valette, R.B. & Disick, R.S. (1972). *Modern language performance objectives and individualization : a handbook*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. London: Longman.
- Woodfolk, A. (2010). *Education psychology*. New Jersey: Merrill.

- กรแก้ว อัจฉริยกุล. (2537). การพัฒนาชุดการเรียนรู้รายบุคคลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพเลขานุการใน
สังคมสารสนเทศ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมการท่องเที่ยว. (2553). สถิติการท่องเที่ยว. สืบค้นวันที่ 1 สิงหาคม 2558: จาก www.tourism.go.th.
- กรมวิชาการ. (2549). แผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2549-2559. กรุงเทพฯ: ศูนย์ลาดพร้าว.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. กรุงเทพมหานคร: กระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กาญจนา เกียรติประวีติ. (2524). วิธีการสอนทั่วไปและทักษะการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ.
- กิ่งแก้ว รัชชินทร์. (2010). แนวทางการสอนเพื่อการสื่อสาร. สืบค้นวันที่ 1 สิงหาคม 2558: จาก
http://kingkaew2010.blogspot.com/2010/11/blog-post_06.html.
- ชลวิภา เฟื่องกาญจน์. (2547). การใช้กิจกรรมแผนผังความคิดเพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางภาษาอังกฤษและ
ทักษะการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูเกียรติ ชีระนิตกุล. (2543). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสื่อประสมเรื่องปรากฏการณ์การเรือน
กระจกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เชษฐา บุญสวัสดิ์. (2540). การสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการใช้เครื่องมือวัดไฟฟ้าวิชา ช 0278 ช่างเดิน
สายไฟภายในอาคารระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดรชนิ หล่อวัฒนา. (2547). การใช้แนวความคิดการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมเพื่อเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษ และ
ทักษะการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เดิมศักดิ์ ทวณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเลชั่น.
- นราวดี หลิมศิริ. (2553). การเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ และ
ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวการสอน โดยตรงกับแนวการสอน โดยอ้อม.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- นฤมล ดันธสุรเศรษฐ์. (2533). แหล่งวิทยาการในชุมชน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- บุษผา อยู่ทรัพย์. (2555). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะ. *Research Journal Humanities and Social Sciences*.
- ปิยาภรณ์ ครองจันทร์. (2546). ปัจจัยส่วนบุคคลและบรรยากาศองค์การที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พระจักรพงษ์ ธาระมา. (2550). การบูรณาการการสอน ไวยากรณ์ในการเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พะเยา พรหมเทศ. (2549). การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภานิพล ชาติพล. (2549). ปัญหาและความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทเอ็กโก เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ เซอร์วิส จำกัด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มนัส ประเทืองจิตร. (2542). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อทักษะกราฟิกเบื้องต้นสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2533). เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาสาธารณสุข หน่วยที่ 1 - 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รัชนิกร ทองสุข. (2545). แหล่งเรียนรู้สิ่งแวดล้อมศึกษาในท้องถิ่นเพื่อพัฒนาหลักสูตร ในตำบลมหาวัน กิ่งอำเภอเชียงรุ่ง จังหวัดเชียงราย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตยาภรณ์ จงไพศาล. (2547). การพัฒนาคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง มาตรฐานคุณภาพ HA สำหรับพนักงานปฏิบัติการ โรงพยาบาล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์. (วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยบูรพา). 2549. รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 57 - 68.

- ลลิตา ภู่ทอง. (2553). การสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำและสมาชิกชุมชนในเขตจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ลลิตา สุขปรีดี. (2526). เทคโนโลยีการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: พิมพ์ศ.
- วนิดา ไชยคุณ. (2547). การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องขยะมูลฝอยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยสงขลา.
- วัชรภรณ์ สุริยาภิวัฒน์. (2546). วิจัยธุรกิจยุคใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา ซาวหา. (2522). เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: กราฟิการ์ต.
- สมคิด อิศระวัฒน์. (2532). การเรียนรู้ด้วยตนเอง. วารสารการศึกษาออกโรงเรียน, 5, 73-79.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2554. กรุงเทพฯ: กุรุสภาเสดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุมาลี สังข์ศรี. (2545). การจัดการศึกษานอกระบบโดยวิธีทางไกลเพื่อก่อการส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เสกสรรค์ เข้มพินิจ. (1 สิงหาคม 2553). ปัญหาการศึกษาไทยในทัศนะ Constructionismกับการเรียนการสอน. เข้าถึงได้จาก <http://www.kmutt.ac.th/>
<http://www.kmutt.ac.th/organization/Education/Tech>
- หฤทัย กาศวิบูลย์. (2549). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับกำลังพัฒนา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เหมาะสมประสิทธิ์ สุณี. (2533). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการโจมตีปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อดิแพทย์ อัญชลี. (2554). รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอมันเฒ่า จังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารวิจัยและพัฒนา ปีที่ 3.

อาชญญา รัตนอุบล. (2540). กระบวนการฝึกอบรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ: บริษัทประชาชน
จำกัด.

อารีย์ พันธมณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนรู้การสอน. กรุงเทพฯ: โยใหม่.

